

Streszczenie wyroku Trybunału Europejskiego w sprawie C-525/12

(skarga Komisji Europejskiej o stwierdzenie uchybienia Republiki Federalnej Niemiec w sprawie zobowiązań państwa członkowskiego w zakresie stosowania Ramowej Dyrektywy Wodnej . m.in. ustanowienia zwrotu za usługi wodne . odpłatno ci za pi trzenie i korzystanie z wód powierzchniowych)

11 września 2014 roku Trybunał Sprawiedliwości opublikował wyrok w sprawie Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec, dotyczący skargi o stwierdzenie uchybienia RFN, wynikającego z wykluczenia pewnych usług (na przykład piętrzenie do celów produkcji energii wodnej, żegluga i ochrony przeciwpowodziowej, pobór wody w celu nawadniania i w celach przemysłowych, jak też do własnego użytku) z zakresu pojęcia „usług wodnych”. Powołując się na zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (przede wszystkim art. 2, art. 9, art. 11 oraz zapisy Załącznika III, zatytułowanego „Analiza ekonomiczna”) oraz Dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym i Dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu, Trybunał uznał za zasadną argumentację RFN.

W ocenie Trybunału:

1. Dokonując wykładni przepisu prawa Unii należy brać pod uwagę nie tylko jego brzmienie i cele, jakim służy, lecz także kontekst, w którym występuje oraz całość przepisów prawa Unii, ponieważ geneza przepisu prawa Unii również może dostarczyć informacji istotnych dla jego wykładni;
2. W związku z powyższym prawodawca Unii zamierzał, po pierwsze, powierzyć państwom członkowskim zadanie określenia na podstawie analizy ekonomicznej środków, jakie mają być przyjęte w zastosowaniu zasady zwrotu kosztów, a po drugie promować zwrot kosztów bez obejmowania nim wszystkich usług wodnych, ze względu na istnienie w tym zakresie bardzo zróżnicowanych praktyk w poszczególnych państwach członkowskich, w szczególności w odniesieniu do ustalania opłat za usługi zaopatrzenia w wodę i oczyszczania ścieków;
3. Co więcej, dyrektywa 2000/60, nakazując w art. 9, aby państwa członkowskie uwzględniały zasadę zwrotu kosztów usług wodnych i zapewniały, że polityka opłat za wodę będzie zachęcać użytkowników do wykorzystania zasobów wodnych efektywnie i przyczyniać się do osiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych w

- tej dyrektywie, nie ustanawia sama w sobie powszechnego obowiązku określenia opłat za wszystkie działania związane z korzystaniem z wód;
4. Dyrektywa 2000/60 jest dyrektywą ramową, ustanawiającą wspólne zasady i ogólne ramy działania na rzecz ochrony wód, które w następnej kolejności mają być opracowane przez państwa członkowskie, które wydają zespół przepisów szczególnych w terminie przewidzianym w dyrektywie. Dyrektywa ta nie zmierza jednak do całkowitej harmonizacji uregulowań w państwach członkowskich w dziedzinie wód;
  5. Zróżnicowanie rozwiązań ma być uwzględniane podczas planowania i realizacji działań celem zapewnienia ochrony i zrównoważonego korzystania z wód w ramach dorzecza, a decyzje podejmowane jak najbliżej miejsca, w którym woda jest narażona na negatywne oddziaływanie lub korzystanie.
  6. Dyrektywa 2000/60 jest zasadniczo oparta na zasadach zarządzania na poziomie dorzecza, ustalania celów dla części wód, planowania i programowania, analizy ekonomicznej, sposobów wprowadzania opłat za wodę, uwzględnienia społecznych, środowiskowych i gospodarczych skutków zwrotu kosztów, a także warunków geograficznych i klimatycznych w danym regionie lub regionach;
  7. Środki dotyczące zwrotu kosztów za usługi wodne są przekazanymi do dyspozycji państw członkowskich instrumentami jakościowego zarządzania wodą, którego celem jest zapewnienie racjonalnego korzystania z jej zasobów;
  8. Nie można zakładać, że brak wprowadzenia opłat za czynności, takie jak pobór czy piętrzenie, w każdym wypadku będzie szkodliwe z punktu widzenia realizacji tych celów;
  9. Państwa członkowskie mogą pod pewnymi warunkami odstąpić od stosowania zasady zwrotu kosztów w odniesieniu za daną czynność w zakresie korzystania z wody, jeżeli nie podważa to celów wyznaczonych w tej dyrektywie i nie zagraża ich realizacji.

*Stowarzyszenie Producentów Ryb / ososiowatych
wrzesień 2014 r
streszczenie - Anna Swacha-Pola ska*